

## BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN (2)

(...dünden devam)

### Kardeşlik ve İlâhî rahmetin bolluğu

**Abdullah b Mes'ûd şöyle demiş:** *"Kardeşinizin bir günah işle-diğini görürseniz 'Allahım onu perişan et, Allahım ona la'net et' diyerek ona karşı şeytana yardımcı olmayın. Fakat onun için Allah'tan âfiyet dileyin. Biz Muhammed(sav)'in sahabîleri, ne üzere öldüğünü kesin bilmeden hiç kimse hakkında bir şey söylemezdik. Eğer hayır üzere öldüğünü bilsek ya da öyle sanırsak hayra kavuştuğunu umardık. Eğer şer üzere ömrü kapanmış ise onun amelin(in sonucun)-dan korkardık."*  
(İbn Mübarek Zühdü: 2/676)

**Başka bir rivayete göre Abdullah b Mes'ûd şöyle de miş:** *"Acele ile bir adamı övmeyin veya yermeyin. Çünkü sen bugün belki kardeşinden seni sevindiren bir şey görürsün ama yarın ondan seni üzen bir şey görebilirsin. Ve belki bugün ondan seni üzen bir şey görürsün, yarın ise ondan seni sevindirecek bir şey görürsün. İnsanlar değişiktirler. Allah da günahları bağışlar. Yüce Allah, insana, kuru toprağa yatak seren, onu okşayan, bir ısıрма ihtimali olsa çocuğundan önce kendisinin ısırılmasını isteyen, diken olsa çocuğundan önce ken-disine batmasını isteyen anasından daha merhametlidir."*  
(Zühd: 1/676-677; İbn Ebî Şeybe, Zühd: 13/290)

**am am b Cevs'in anlatımı:** "Medîne Mescidine gir-dim. Tanımadığım bir ihtiyar beni çağırdı:

am Anamın oğlu, gel, hiç kimseye 'Vallahi Allah seni asla bağış-lamaz ve Cennete sokmaz' deme yin.' dedi.

Dedim: am Allah seni esirgesin, sen kimsin?

Dedi: am Ebu Hüreyre.

Dedim: □ Birimiz eşine yahut hizmet-çisine kızdığı zaman böyle söylüyor?

Dedi: □ Ben Allah'ın Elçisi (sav)nin şöyle buyurduğunu işittim: *"İsrail Oğulları arasında birbirinin dostu olan iki adam vardı, birisi çok ibadet ederdi, öteki de günah işlerdi.*

(İbadet eden kişi günah-kâra)

: *'Yeter artık yaptığın yeter' derdi. Günahkâr da 'Beni Rabbime bırak' derdi. Bir gün bu günah-kârın çok büyük günah işlediğini gören âbid 'Yeter artık' dedi ise de günahkâr 'Sen beni Rab-bimle baş başa bırak, sen benim üzerime bekçi olarak mı gön-de-rildin?' dedi. Âbid kişi: 'Allah seni asla bağışlamaz ve seni asla Cen-nete sokmaz' dedi. Allah'ın gönderdiği bir melek, ikisinin de canını aldı. Her ikisi de Allah'ın huzurunda buluştular. Allah günah-kâra 'Benim merhametim saye-sinde Cennete gir' dedi; ötekine de: 'Sen benim kuluma olan mer-ha-metimi engelleyebilir misin?' dedi. Âbid: 'Hayır ya Rabbi' dedi. Allah (meleklerle): 'Bunu Cehennem Ateşine götürün!' dedi."*

Ebu Hüreyre: *'Canımı elinde bulunduran Allah'a andolsun ki o âbid kişi söylediği bir sözle dünyasını da âhiretini de berbadetmiş.'* dedi." (Aynı: 1/677-678; Ebu Davud, Edeb: 480; İbn Hanbel, Müsned: 2/323; Beğavî, Şerhu's-Sunne:14/384-385)

(devamı yarın..)